

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2262/2018
22.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог Државног универзитета из Новог Пазара, кога заступа ректор Миладин Костић из Новог Пазара, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2398/17 од 06.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против дела другог става изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2398/17 од 06.03.2018. године, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да га врати на рад и призна му сва права по уговору о раду.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 10/17 од 09.05.2017. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште као незаконита решења туженог број ../14 од 26.09.2014. године и број ../14 од 07.10.2014. године и да се обавезе тужени да га врати на рад и призна му сва права по уговору о раду број ../13 од 30.08.2013. године. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 12.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2398/17 од 06.03.2018. године, укинута је пресуда Основног суда у Новом Пазару П1 10/17 од 09.05.2017. године. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па су поништена решења туженог број ../14 од 26.09.2014. године и број ../14 од 07.10.2014. године као незаконита, а одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да га врати на рад и призна му сва права по уговору о раду број ../13 од 30.08.2013. године, као неоснован. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати три зараде коју је запослени остварио у месецу који претходи месецу у време у коме му је престао радни однос, у укупном износу од 225.000,00

динара. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.750,00 динара.

Благовремено изјављеном ревизијом, тужилац побија другостепену пресуду у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев којим је тражио да се обавезе тужени да га врати на рад и призна сва права по уговору о раду од 30.08.2013. године, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 55/14 – у даљем тексту: ЗПП) и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревизија се не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 12. ЗПП, према одредбама чл. 407. ЗПП, па је без утицаја ревизијски навод којим се указује на ову битну повреду поступка.

Неосновани су и наводи о почињеној битној повреди одредаба парничног поступка из чл. 374. став 1. у вези са чл. 383. став 3. ЗПП, јер је другостепени суд, будући да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, заказао расправу, спровео доказни поступак и поново одлучио о жалби.

Према чињеничном стању утврђеном у правноснажно окончаном поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужилац је по уговору о раду број ../13 од 30.08.2013. године био у радном односу код туженог на одређено време у трајању од пет година, почев од 05.09.2013. године, на радном месту доцент за ... научну област, са пуним радним временом у трајању од осам часова дневно, односно 40 часова недељно. Тужилац се није јавио на рад код туженог, почев од 28.08.2014. године и пропустио је септембарски испитни рок на департману за ... науке, из ког разлога нису одржани испити из ... (био је заказан за 29.08.2014. године), ... (био је заказан за 30.08.2014. године) и ... (били су заказани за 30.08.2014. године). Тужилац је одсуствовао са посла у периоду од 28.08. до 18.09.2014. године. Дана 28.08.2014. године, тужилац је туженом из ... послао мејл који је садржао обавештење о немогућности доласка на посао из оправданих разлога до 17.09.2014. године, због тога што је кључни сведок у судском спору који његова супруга има по основу више саобраћајних удеса у 20.09.2014. године тужилац је туженом послао мејл који је садржао потврду др ББ из ... о здравственим последицама путовања авионом у периоду од 20.08.2014. године до 12.09.2014. године. На основу ове потврде изабрани лекар у дому здравља на Чукарици је дана 23.09.2014. године тужиоцу издао извештај о привременој спречености за рад у периоду од 29.08. до 31.08.2014. године и од 01.09.2014. године до 12.09.2014. године.

Тужени је дана 08.09.2014. године донео писано упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду у коме је наведено да су се стекли услови за отказ уговора о раду тужиоцу из члана 179. став 2. тачка 1. и 5. и став 3. тачка 2. Закона о раду. Тужилац је одбио да прими упозорење дана 18.09.2014. године, па га је тужени исти дан ставио на огласну таблу. Упозорење је скинуто са оласне табле туженог дана

29.09.2014. године. Тужени је дана 26.09.2014. године донео оспорено решење број ... којим је тужиоцу отказао уговор о раду са даном 31.08.2014. године на пословима доцента за ужу ... научну област, на основу члана 179. став 2. тачка 1. и 5. и став 3. тачка 2. Закона о раду. Тужилац се дана 26.09.2014. године изјаснио на упозорење подношењем два приговора који су код туженог заведени под бројем ../14 и ../14 дана 26.09.2014. године. Након изјашњења тужиоца на упозорење, тужени је дана 07.10.2014. године поново донео, сада оспорен решење број ../14 којим је тужиоцу отказао уговор о раду са 31.08.2014. године на пословима доцента за ужу ... научну област, на основу члана 179. став 2. тачка 1. и 5. и став 3. тачка 2. ЗОР и којим је, другим ставом истог, укинуо решење број ../14 од 26.09.2014. године.

У поступку је утврђено да тужилац није сведочио у поступцима које је његова супруга имала у ... (тужилац је у мејлу који је упутио туженом тврдио да од 28.08. до 17.09.2014. године не може да дође на посао јер је кључни сведок у судском спору који његова супруга има по основу више саобраћајних удеса), јер је његова супруга у периоду од 03. до 05.09.2014. године закључила споразум. За период од 13.09. до 18.09.2014. године, тужилац туженог није обавестио да је болестан, или да постоји било који други разлог због којег је оправдано спречен за рад. Оспорено решење број ../14 од 26.09.2014. године, тужени је донео пре него што је истекао рок за доставу упозорења тужиоцу и пре него што је тужилац доставио приговор на упозорење – одговор.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право, одредбе члана 103. и 179. став 2. тачка 1. и 5. и става 3. тачка 2. ЗОР када је донео одлуку као у изреци побијане пресуде. За своју одлуку, другостепени суд је дао потпуне, јасне и на закону засноване разлоге, које прихвата и ревизијски суд.

Законом о здравственом осигурању („Службени гласник РС“ бр. 107/05 ... 99/2014), чланом 77. став 1. прописано је да спреченост за рад осигураника наступа даном када изабрани лекар установи да осигураник није способан за обављање свог рада због болести или повреде, односно даном када изабрани лекар установи потребу за негу члана уже породице осигураника, или када установи други прописани разлог за привремену спреченост за рад осигураника. Ставом 2. прописано је да изузетно од става 1., изабрани лекар може да оцени привремену спреченост за рад осигураника и за период пре првог јављања осигураника на преглед, односно јављања осигураника изабраном лекару, али највише за три дана уназад од дана када се осигураник јавио изабраном лекару.

С обзиром на све до сада изложено, у конкретном случају са сигурношћу су утврђене чињенице које тужилац ни ревизијом није довео у сумњу, да на рад код туженог тужилац није долазио у периоду од 28.08. до 17.09.2014. године, без оправданог разлога, да се изабраном лекару јавио по протеку рока прописаног чланом 103. ЗОР и чланом 77. став 1. и 2. Закона о здравственом осигурању, тако да на страни тужиоца не стоје оправдани разлози који су га спречавали да у овом временском периоду обавља своје радне дужности и редовно долази на посао. Понашање тужиоца у овом периоду, као што то правилно закључује и другостепени суд је такво, да се сагласно члану 179. став 2. тачка 1. и 5. и став 3. тачка 2. ЗОР, не може толерисати, јер је тужилац знао, односно морао знати за последице свог понашања (облици виности).

Са друге стране, тужени послодавац је доказао да је постојао основ за престанак радног односа тужиоцу, због чега је правилно одбијен захтев тужиоца за враћање на рад.

На основу изложеног, како се осталим наводима ревизије правилност и законитост побијане пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**